

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Barbary Pořízkové a JUDr. Pavla Molka v právní věci žalobce: **S. S.**, zast. Mgr. Oksanou Rizak, advokátkou se sídlem 28. pluku 128/12, Praha 10, proti žalované: **Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie**, se sídlem Olšanská 2176/2, Praha 3, proti rozhodnutí žalované ze dne 31. 10. 2018, č. j. CPR-9440-13/ČJ-2018-930310-V230, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 11. 1. 2019, č. j. 2 A 106/2018 - 23, o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti žalobce **se přiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d ň ě n í :

[1] Žalobce (dále „stěžovatel“) se kasační stížností domáhá zrušení v záhlaví označeného rozsudku Městského soudu v Praze, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti shora uvedenému rozhodnutí žalované. Rozhodnutím žalované bylo zamítnuto odvolání stěžovatele a potvrzeno rozhodnutí Policie České republiky, Krajského ředitelství policie hl. m. Prahy, ze dne 16. 2. 2018, č. j. KRPA-63789-22/ČJ-2018-000022, kterým bylo stěžovateli uloženo správní vyhoštění a stanovena doba 15 měsíců, po kterou mu nelze umožnit vstup na území členských států Evropské unie.

[2] Společně s podáním kasační stížnosti stěžovatel požádal o přiznání odkladného účinku. K návrhu uvádí, že z povahy věci je zřejmá újma, která mu hrozí, a že setrvání na území je nezbytné za účelem zajištění jeho práva na spravedlivý proces.

[3] Žalovaná s přiznáním odkladného účinku nesouhlasí. Namítá, že odůvodnění zásahem do práva cizince na spravedlivý proces nemůže být obecným nástrojem pro další legalizaci pobytu cizince na území. Přiznání odkladného účinku by také bylo v rozporu s důležitým veřejným zájmem, kterým je, aby na území pobývali pouze cizinci, kteří dodržují právní předpisy a respektují právní řád České republiky.

[4] Podle § 107 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), platí, že kasační stížnost nemá odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat, přičemž § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. upravující odkladný účinek žaloby se užije přiměřeně. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. musí být pro přiznání odkladného účinku naplněny dva předpoklady. Soud přiznává žalobě (kasační stížnosti) odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro navrhovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[5] Nejvyšší správní soud po zhodnocení důvodů uváděných stěžovatelem dospěl k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku podle § 107 odst. 1 s. ř. s., ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s., jsou splněny.

[6] Soud vycházel především ze skutečnosti, že pokud nebude kasační stížnosti přiznán odkladný účinek a nastanou tak právní účinky napadeného rozsudku městského soudu, mohlo by dojít k tomu, že stěžovatel bude muset vycestovat z území České republiky na základě pravomocného a vykonatelného správního rozhodnutí, a to ještě před rozhodnutím Nejvyššího správního soudu o kasační stížnosti.

[7] Klíčové v této souvislosti je, že pro výkon stěžovatelova ústavního práva na spravedlivý proces může být nezbytné, aby mohl zůstat na území České republiky do skončení řízení o kasační stížnosti. Byť je v tomto řízení zastoupen advokátkou, nelze přehlédnout, že k právu na spravedlivý proces náleží i právo účastníka vystupovat v tomto řízení osobně, být v kontaktu se svým zástupcem, udělovat mu konkrétní pokyny pro výkon zastoupení atd. Újma ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. spojená s nuceným opuštěním území České republiky tak spočívá v možném dotčení ve výkonu jeho práva na spravedlivý proces (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 3. 2004, č. j. 1 Azs 19/2004 - 29, ze dne 18. 8. 2011, č. j. 5 As 73/2011 - 100, ze dne 30. 1. 2014, č. j. 9 Azs 59/2014 - 32, a ze dne 3. 12. 2014, č. j. 9 Azs 283/2014 - 27).

[8] Vedle jiného i z tohoto důvodu přiznává § 172 odst. 3 zákona o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, žalobě proti rozhodnutí o správním vyhoštění odkladný účinek ze zákona (s výjimkou případů vyhoštění cizince z důvodu ohrožení bezpečnosti státu) a není důvod, proč by obdobnou možnost zůstat na území České republiky neměl mít vyhoštěvaný cizinec i po dobu následného řízení o kasační stížnosti.

[9] Nejvyšší správní soud dále posoudil návrh i z hlediska zbývající podmínky stanovené v § 73 odst. 2 s. ř. s. pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, kterou je, že přiznání odkladného účinku nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[10] Stěžovateli bylo uloženo správní vyhoštění dle § 119 odst. 1 písm. b) bodu 2. zákona o pobytu cizinců, neboť na území České republiky pobýval bez platného oprávnění k pobytu v období od 12. 12. 2017 do 15. 2. 2018. Jeho jednání tedy nelze považovat za natolik závažné narušení veřejného pořádku, aby přiznání odkladného účinku bylo v rozporu s důležitým veřejným zájmem a odůvodnilo odklon od setrvalé judikatury tohoto soudu.

[11] Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti se do pravomocného skončení řízení o kasační stížnosti pozastavují účinky napadeného rozsudku městského soudu. Tímto usnesením soud nepředjímá meritorní posouzení případu a rozhodnutí ve věci samé.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 28. února 2019

JUDr. Radan Malík
předseda senátu